

indirekte Skatter og lægger to eller rettere sagt tre til: Luksustoldloven og de to sidste Skattelove. Ministeren sagde, at det er meget rigtigt, hvad jeg mener, at han var ked over, at han ikke havde faaet Toldloven gennemført, den eneste, hvor der var noget, jeg kunde antage, han interesserede sig for, medens det andet, Kaféskatte og Chokoladeskatte, umuligt kunde være ham nogen egentlig Lyst at gennemføre. Og det er jo selvtølgelig, thi det er dog ikke saa behageligt at overgaa i Historien som den første Minister, der har lagt Skat paa det mest nødvendige Forbrug, som overhovedet findes, nemlig en simpel Ret Kød med Kartofler, et Stykke Smørbrød med Pølse eller Ost paa, et Glas Mælk eller en Kop Kaffe, en Sodavand, eller hvad som helst af de almindeligste Næringsmidler, naar de indtages udenfor Hjemmet, fordi de maa indtages udenfor Hjemmet, og fordi de repræsenterer nøjagtigt det samme, som Hjemmets Maaltider betyder: 10 pCt. af Værdien opkræver den højtærede Minister. Jeg har tidligere udtalt, at hvis den højtærede Minister kunde finde en Form for Restaurationsbeskatning, hvor det var Restaurations-Luksus'en, han ramte, kunde det sidestilles med de tidligere Skattelove, men denne Beskatning af det nødvendigste Forbrug, nemlig det, hvormed man opretholder Livet, kan ikke sammenlignes med nogen som helst hidtil her i Danmark paalagt Skat. Og det er ikke blot 10 pCt. af de nødvendige eller allernødvendigste Levnedsmidler, dem, man har maattet anse for fuldkommen hellige for et Ministerium, i hvilket den højtærede Landbrugsminister sidder, det er ikke blot Skat af deres egen Værdi, men Skat af deres Værdi tillagt alle de Omkostninger, som nødvendigvis løber paa, vedkommende Gæstgivers Husleje eller Grundejendomsafgifter, hans Belysning, Folkehold og Varme og hans Fortjeneste. Alt dette læsser den højtærede Minister paa det Brød og den Kødret, som en Mand skal have, naar han skal opretholde Livet, naar han skal have sin Frokost eller sin Middag og ikke, paa Grund af sin Virksomhed, kan faa den i sit Hjem. Jeg forstaaer meget godt, at den højtærede Minister ikke med nogen synderlig Glæde optræder som den, der saaledes har fordyret det almindelige Forbrug; det er første Gang, noget saadant sker her i Landet.

Den højtærede Minister gjorde nogle Bemærkninger om de Konservatives Forhold til hans Parti, hvor han ogsaa modsætningsvis berørte andre Partiers Stilling. Han takkede der de konservative hjerteligt,

hvad der jo var nødvendigt, da den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti hjerteligt havde takket Regeringen. Det er aabenbart, at hver Gang det ærede Medlem Hr. Holstein har talt, er det nødvendigt, at de to Partier veksler de mest inderlige Taksigelser for at bringe disse Udtalelser i Glemme. Men da sagde han, at de Konservative havde støttet Forlangendet om nødvendige Indtægtsforøgelser og nødvendige Udgiftsnedsættelser, som andre Partier havde modsat sig. Jeg gad vide, hvad det er for Udgiftsnedsættelser, de andre Partier har modsat sig. Det vilde være interessant at høre, hvilke disse var, saa kunde vi drøfte hvorfor, hvis de kan paavises. Dernæst vil jeg om Indtægtsforøgelserne gøre opmærksom paa, at vi har bevilget Ministeren alle Skattelove, saa længe der var Sammenhæng og Plan i det, men efter at Ministeren havde afbrudt, hvad han selv havde erklæret var nødvendigt, en samlet Gennemførelse af Finansplanen, og derved har udelukket enhver Mulighed for at bringe de forskellige Skattelove i Forbindelse med hinanden og indvinde paa den ene; hvad der muligvis kan fjernes paa den anden, saa maatte vi mene os fri overfor de to sidste Skattelove, der tilmed var af et Indhold, jeg fornylig har karakteriseret. Jeg skal gøre opmærksom paa, at den højtærede Minister en Gang var saa uhyre glad over, at man i Norge havde efterlignet hans Tanke om en Chokolade-Beskatning, men jeg skal i den Anledning bringe i Erindring, at man i Norge gik den Vej, da Ministeren havde foreslaaet, at Kakao skulde være skattefri, tillige at ritage Kogechokolade for Beskatning, medens den højtærede Minister under Behandlingen her paa Rigsdagen gik den modsatte Vej at opretholde Beskatningen af Kogechokolade og tillige inddrage Kakaoen. I Norge fritog man disse to Næringsmidler med den Motivering, at det var et fuldt saa naturligt Forbrug som Kaffe, og at det derfor var ganske urimeligt at undergive dem den meget grove Beskatning, her var Tale om.

De finansielle Bemærkninger, som Ministeren har villet fremsætte om Fremtiden, var jo tilpas taagede og af en saadan Beskaffenhed, at hvordan det end gaar, vil der være to eller tre sammenhængende Ord i Talen, hvortil der kan henvises. Gaar det galt, vil der kunne henvises til, at det har Ministeren ogsaa forudset, og gaar det godt, har han spaaet dette. Han har udtalt, at vi nærmer os til Balance, men maaske naar vi den ikke, men vi maa efterhaanden naa den, og naar vi efterhaanden har naaet den, maa vi gaa til mindre Skatter. Det er